

Kedves végzős Diákjaink, Kollégáink!

A 12. b osztály műsorában látott világszerte út után mi is tegyünk gondolatban rövid kitérőt az időben. Egy királyról szeretnénk gondolkodni - egy olyan királyról, akit a maga kora kimagasló tudása miatt tisztelt: joggal, hiszen járatos volt a tudományokban, a matematikában, a logikában, a filozófiában, az orvoslásban, a hadtudományban, az etikában, foglalkozott atomelmélettel is. Korának legnagyobb lovas hadseregét tartotta fenn. De hatalma és gazdagsága mellett sikeres volt a női kegyek meghódításában is: hétszáz feleséget (nyilvánvalóan politikai megfontolásból) és háromszáz ágyast tartott. Elmondhatjuk tehát róla, hogy amit egy ember elérhet, azt ő elérte: sikert, karriert, gazdagságot, műveltséget, hatalmat, a másik nem elismerését.

Ki az közülünk, aki tizennyolc évesen nem vágyott vagy nem vágyik valami hasonlóra? S amikor ez a király visszatekintett életének egy szakaszára, summásan állapította meg: „minden hiábavalóság”. Gondoljunk csak bele: egy olyan ember, aki mindent magáénak tudhatott, kénytelen szembesülni a nagy SEMMI iszonyatával – mindenről, amivel eddig foglalkozott, kiderül, hogy értelmetlen és felesleges, mert nem hozza meg a megelégedettséget. Felismerte, hogy jól élni nem ugyanazt jelenti, mint jó életet élni.

Hogy milyen kiutat talált Bölcs Salamon? – merthogy ő ez a király. Egyik feljegyzésében arra a megállapításra jutott, hogy a gondolkodásból fakadó önfegyelemben és önuralomban van az egyik kiút. Csak ez képes bennünket arra sarkallni, hogy életünket ne a nyakunktól lefelé működő zsigereink és ösztöneink irányítsák.

Ugyanerre a megoldásra jutott egy indiai gondolkodó is:

„Ügyelj gondolataidra, mert szavakká válnak.
Ügyelj szavaidra, mert cselekedeteiddé válnak.
Ügyelj cselekedeteidre, mert szokásaiddá válnak.
Ügyelj szokásaidra, mert személyiségeddé válnak.
Ügyelj személyiségedre, mert az lesz a sorsod.”

Kívánom Nektek és valamennyiünknek, hogy hallgassunk arra a belső halk és szelíd hangra, amely mindannyiunkban ajándékként jelen van, s amelyet olyan szívesen elnyomunk MP3-as lejátszóval, lázas tevékenységgel, hamis ünnepeinkkel. Kívánom, hogy meghalljuk ezt a hangot, amely egyedül képes arra, hogy jó és értelmes életre vezéreljen és újra elérjük teremtett mivoltunk méltóságát és színvonalát.

Amikor koccintással Benneteket köszöntelek, arra is emelem poharamat, hogy mindannyiunknak meglegyen ez a belső hallása!